

Prefața

Viața și Acatistul Sfântului Sfințit Mucenic Clement, Episcopul Romei

3). și chiar al Sfântului Petru: „predica lor răsună în urechile lui, tradiția lor era încă în fața ochilor lui”, a scris despre el Sfântul Irineu (împotriva ereziilor 3,3) După ce a dat dovadă de râvnă evanghelică, a fost hirotonit Episcop al Romei (în jurul anului 91) urmând Sfântului Linus și Sfântului Anacletus (Eusebiu din Cezareea, Istoria Bisericească III, 15). Alții susțin că el a fost cel dintâi episcop al Romei.

Sfântul Clement, în predica sa, a urmat indeaproape modelul exemplar al celui dintâi dintre Apostoli, Sfântul Petru. Smerit și blând, profund cunoscător al Sfintei Scripturi și al scrierilor grecești, el a

Maică și Fecioară de Dumnezeu Născătoare.

Grăbește spre ajutoru-mi, buna mea

izbăvitoare

Că securea ascuțită cumplit mă

însăimântează.

Și secerătorul cel gândit iată mă înfricoșează

CUPRINS

Prefața.....	3
Viața Sf. Mucenic Clement.....	7
Acatistul Sf. Mucenic Clement.....	43
Cântarea lui Leon înțeleptul.....	71

slavilor, Sfântul Chiril (prăznuit la 11 mai), a fost trimis de Patriarhul Constantinopolului, Sfântul Fotie (6 februarie) în Peninsula Crimeea, pentru a boteza populația slavă. Acesta a găsit moaștele Sfântului Clement și a adus o parte din ele la Constantinopol. Mai târziu, el a fost desemnat să mute aceste moaște la Roma, în vremea Papei Adrian al doilea.

Viața Sfântului Sfințit Mucenic Clement, Episcopul Romei

În slăvita și marea cetate a Romei celei vechi era un om slăvit și de neam mare, cu numele Faust, care își trăgea neamul său din împărații Romei, cei de demult, având femeie cu numele Matilda care, de asemenea, era de neam împărătesc, fiind rudenia lui August și a lui Tiberiu, cezarii Romei, pe care însuși cezarul a dat-o lui Faust de soție. Și erau amândoi necredincioși, îndeletnicindu-se cu închinarea la idoli. Aceștia au născut mai întâi doi fii gemeni și au numit pe unul Faust iar pe celălalt Faustinian. După aceea au

Libris.ro
născut și pe al treilea fiu și i-au pus numele Clement.

Și avea Faust un frate cu obiceiul rău și desfrânat fără de rușine, care, văzând pe femeia fratelui său că era foarte frumoasă, s-a rănit cu frumusețea ei și voia să o amăgească spre desfrânare. Dar ea, fiind cu întreagă înțelepciune, nu voia să spurce patul bărbatului ei și să-și necinstească casa sa cea de bun neam, și-l îndepărta în tot chipul de la sine pe acel desfrânat. Și nevrând a-l vădi pe el, nu spunea la nimeni despre aceasta, nici chiar bărbatului său, temându-se ca să nu iasă pentru dâșii veste rea în popor, și să-și facă de răs casa. Iar el o supăra pe ea de multă vreme și prin rugămintele și prin îngrozire ca să se plece la voia lui cea necurată. Iar Matilda, văzând însă că nu poate în alt fel să scape de dânsul, de nu se va depărta de ochii și vecinătatea lui, s-a gândit la un lucru ca acesta, și a zis odată către bărbatul ei:

"Un vis minunat am avut în această noapte domnul meu. Am văzut un bărbat cinstit și bătrân ca unul dintre zei, zicând către mine: Tu și cei doi fii gemeni ai tăi de nu veți ieși din Roma pînă la zece ani, cu moarte neașteptată și pierzătoare veți muri împreună cu dâșii".

Acestea auzind Faust, bărbatul ei, s-a înspăimântat și mult gândindu-se la aceasta, a socotit să o trimită pe ea din Roma, undeva, împreună cu cei doi copii, vreo zece ani, căci zicea întru sine: "Mai bine este să trăiască iubita mea soție împreună cu fiii mei, chiar și în altă țară străină, decât să moară aici de moarte grabnică și neașteptată". Deci, pregătind o corabie cu toate cele de trebuință, a trimis-o pe ea în țara elinească, în cetatea Atena, împreună cu cei doi fii gemeni, Faust și Faustinian, cu robi și cu roabe și cu multă avere; și i-a poruncit ca, după ce va ajunge la Atena, să dea pe amândoi copiii la

Libris

învățătura înțelepciunii elinești. Și așa s-au despărțit unul de altul, cu nespusă jale și cu multe lacrimi. Matilda împreună cu cei doi copii, intrând în corabie, au pornit pe mare; iar Faust împreună cu fiul său cel mai tânăr, Clement, au rămas în Roma.

Și mergând Matilda câteva zile pe mare, s-a ridicat o furtună cu valuri mari, iar corabia fiind dusă de vânt și de valuri într-o țară neștiută, s-a sfărâmat acolo la miezul nopții, și s-au înecat cu toții. Iar Matilda, fiind purtată de valuri, a fost aruncată pe o piatră într-un ostrov, în dreptul cetății ce se numea Antandros, care era în părțile Asiei. Și se tânguia nemângaiata pentru fiii ei înecați, și de supărarea aceasta mare voia să se arunce și dânsa în mare. Dar văzând-o oameni locului goală, plângând foarte și suspinând cumplit, li s-a făcut milă de dânsa și ducând-o în cetatea lor, au îmbrăcat-o. Și venind la dânsa niște femei iubitoare de străini, o

mângâiau spunându-și relele ce li se întâmplase lor și îi făceau oarecum mângâiere în mâhnirea ei. Iar una dintr-însele i-a povestit, zicând: "Bărbatul meu era corăbier foarte tânăr și s-a înecat în mare, iar eu am rămas văduvă tânără, și mulți voiau să mă ia pe mine în a doua căsătorie. Iar eu iubind pe bărbatul meu și după moartea lui, am vrut a petrece într-o văduvie. Deci, de voiești să petreci împreună cu mine în casa mea, vom lucra amândouă cu mâinile noastre și ne vom hrăni. Și s-a învoit Matilda cu sfatul femeii și, petrecând în casa ei, se ostenea lucrând cu mâinile și cu aceasta câștigându-și hrana sa.

Deci a petrecut douăzeci și patru de ani într-o viață ca aceea cu sărăcie. Iar fiii ei, Faust și Faustinian, s-au aflat vii după ce s-a sfărâmat corabia din purtarea de grijă a lui Dumnezeu; căci văzându-i niște tâlhari de mare, ce se întâmplaseră atunci pe acolo, i-au luat

pe dâșii în vasele lor, și ducându-i în Cezareia lui Stratonice, i-au vândut unei femei cu numele Iusta, care i-a crescut pe dâșii în loc de fii ei și i-a dat la învățatura cărții. Și învățând ei toată înțelepciunea cea elinească, au auzit mărturisirea Evangheliei lui Hristos și primind Sfântul Botez, urmau Sfântului Apostol Petru.

Iar Faust, tatăl lor, viețuind în Roma cu Clement, nu știa nimic de nevoia ce se întâmplase femeii sale și copiilor lui. Și trecând un an, a trimis niște slugi ale sale la Atena, ca să vadă cum petrece femeia sa și copiii săi, trimițându-le și multe din cele de trebuință. Iar ei mergând, nu s-au mai întors. În al treilea an s-a îngrijorat, pentru că nu avea nici o veste de la soția sa și de la copii, și a trimis la Atena alte slugi cu cele de trebuință. Iar ei, mergând acolo și neaflând pe nici unul dintre dâșii, s-au întors în al patrulea an și au spus că nu au aflat nicidecum pe stăpâna lor în

Atena, nici n-a auzit cineva de dâșii acolo, și nici de urma lor nu s-a aflat.

Acestea auzind, Faust, a căzut în mare întristare, tânguindu-se cu amar. Și, înconjurând toate porturile Romei, întreba pe corăbieri dacă n-au văzut sau să fi auzit cineva de soția sa și de copiii săi, sau măcar dacă n-a aflat cineva trupul femeii sale cu cei doi copii ai săi, la marginea mării. Dar nimic n-a putut afla de la cineva. Deci, pregătind o corabie și luând câteva slugi și avere, a pornit el însuși în căutarea soției și a iubiților săi fii. Iar pe Clement, fiul său cel mai tânăr, l-a lăsat cu celelalte slugi credincioase ca să învețe carte. Și a umblat aproape prin toată lumea, pe mare și pe uscat, căutând mulți ani pe soția și pe copiii săi, dar nu i-a găsit. Și deznădăjduindu-se de dâșii foarte, îi era mare jale de aceasta. Apoi, din pricina acestei supărări, nu a mai vrut să se întoarcă acasă, părându-i-se lucru cu nedreptate a se îndulci singur de